

Monika Bol-Ruepert en Brigitte van de Laak:

Topprestatie met bescheiden middelen

Een merrie, een meisje, en samen vele jaren plezier en succes. Het verhaal van Monika Bol-Ruepert en Brigitte van de Laak zou model kunnen staan voor meer paardengekken in Nederland. Maar bij nadere beschouwing is het allemaal niet zo 'standaard'. Want 25 jaar samen doen, is een hele tijd. Ieder jaar een eerste premie veulen op de keuring brengen en dan ook soms nog provinciaal kampioen worden, is bepaald niet niks. Brigitte is keur preferent, vier nakomelingen kregen de ster, een dochter is voorlopig keur en bracht op haar beurt een keurmerrie voort. Een topprestatie voor een hobbyfokker met bescheiden middelen. Monika is over enkele maanden 25 jaar lid van het NRPS (vroeger APS), Brigitte is 25 jaar, haar dochter Balinka van de Brooks bijna 12,5 jaar. Een waardig moment voor een terugblik, en tegelijk een afscheid.



Zeventien jaar was Monika Ruepert uit Borne (Ov) toen in de winter van 1980 Brigitte van de Laak in haar leven kwam en zij lid werd van het toenamlige APS. Aan de komst van Brigitte ging nog heel wat vooraf. "Vanaf vier, vijf jaar heb ik overal in de omgeving op pony's gezeten. We woonden in een oud buurtje met veel weilanden. Bijna iedereen om ons heen had een paar pony's lopen, en ik mocht ze verzorgen. Ik kan me nog herinneren dat ik ze heel in het begin een sjaal om de oren knoopte als een soort teugels! Ik dacht dat het wel ongeveer zo moest zitten, naar wat ik bij andere ruiters gezien had... Mijn moeder stond doodsangsten uit toen ze dat voor de eerste keer zag. Maar pas toen ik klaar was met 'rijden', durfde ze wat te zeggen, want ze was bang dat anders de pony zou schrikken!"

Bobby

"Natuurlijk gebeurde er nooit wat. Vanaf 1971 heb ik altijd gewoond waar ik nu nog zit. Als iets groter kind heb ik jarenlang een boer hier in de buurt geholpen met pony's en paarden, stalwerk maar ook inrijden van alle soorten en maten. Voor vijf gulden per uur kon je bij hem een pony huren en ik huurde altijd de zwarte merrie Bobby. Later kreeg ik Bobby mee in ruil voor een

vuilniszak schillen. Dus heb ik vaak de buurt afgestroopt! Intussen zeurde ik mijn ouders natuurlijk de kop gek om een eigen pony, maar daar hadden ze geen geld voor - op mijn zestiende verjaardag kreeg ik alleen een nieuwe fiets. Toen ik ben gaan werken, kon ik met hulp van mijn ouders Bobby kopen. Maar op voorwaarde dat ik zelf voor weiland, stalling en voer zorgde. Ik ben toen naar de gemeente gegaan met een mooi en tikje zielig verhaal over mijn pony



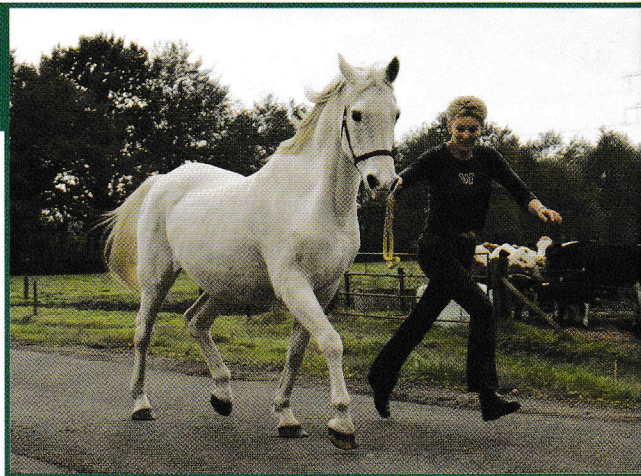
De 25-ste verjaardag van Brigitte van de Laak op 6 mei 2004 is officieel gevierd! (foto John Bol)

die jarenlang bij een boer had gestaan en daar nu weg moest, of ik niet het braakliggende terreintje aan het eind van de straat mocht gebruiken? En dat lukte nog ook. Helaas heeft dat geluk niet lang mogen duren. Bobby kwam daar in juni 1980 en in oktober van dat jaar is ze 's avonds uit de wei gekomen - ik weet nog niet hoe - en doodgereden."

Stevige band

Monika was ontroostbaar, maar toen kwam Brigitte van de Laak in haar leven. "Ik had Brigitte twee weken voordat ik Bobby verloor al bij 'mijn' boer Roetgerink zien lopen en het idee gehad dat ik haar erbij wilde hebben, terwijl dat qua ruimte en financiën toch echt onmogelijk was. Mijn vader haalde me op een dag van mijn werk op - terwijl hij dat anders nooit deed - en stuurde me naar de (volgens mij lege) wei. Ga nou maar even kijken, zei hij, want daar staat wat voor je. Brigitte, anderhalf jaar, stond in het stalletje en was het daar helemaal niet mee eens. Onder toezicht oog van Roetgerink hebben we haar op een gegeven moment losgelaten en heeft ze urenlang lopen rennen en bokken, maar gelukkig zonder ongelukken. Toen kregen we haar niet meer naar binnen! Mijn vader is er tot drie uur 's nachts bij

Ondanks haar 25 jaar loopt Brigitte van de Laak haar eigenaresse er nog gemakkelijk uit!



gebleven en heeft haar uiteindelijk terug in de stal gekregen. Er is toen een stevige band ontstaan tussen Brigitte en hem en hij is haar ook altijd blijven verzorgen." Van het weilandje aan het eind van de straat moest Brigitte op een gegeven moment verhuizen naar een manege. In 1991 kreeg Monika de beschikking over het weiland met de stal waar ze nu nog steeds haar twee paarden huisvest. Trouwens al sinds 1997 zonder de geweldige hulp en steun van haar vader, die in juli van dat jaar is overleden.

Brigitte

Brigitte van de Laak werd gefokt in Elst door de fam. Gerritsen en is een dochter van de 1.48 m. hoge Arabisch volbloedhengst Marc (Burkan ox x Rushti ox x Witraz ox x Koheilan I ox) uit de merrie Viola. Zij was met een transport (slacht)paarden uit Hongarije naar Nederland gekomen, een merrie met veel Arabisch bloed maar geen geregistreerde afstamming, die bij aankomst met een aantal andere als rijpaard verkocht is omdat ze veel te goed was voor het slachthuis. "Gerritsen is met Viola naar de keuringen gegaan en heeft behoorlijk wat met haar gewonnen", weet Monika, "Ze is onder andere Dagkampioen van Bommel geweest." Naast Brigitte in 1979 heeft Viola nog twee nakomelingen voortgebracht: Nathasja van de Laak (1973) en Princes Natalie van de Laak (1980). Om meer over Brigitte's vader Marc te weten te komen, heeft Monika een brief geschreven naar de fokker in Engeland, Patricia Lindsay van Stockings Farm. Ze kreeg een aardige brief en een heleboel informatie over Marc's voorouders terug. De grootmoeder Karamba ox is door Patricia Lindsay uit Polen gehaald en heeft in Engeland, als de topmerrie van stoeterij Stockings Farm, voor zeer goede nafok gezorgd. Marc's vader Burkan ox is in Engeland gefokt uit de uit Polen geïmporteerde merrie Biruta ox (v. Trypolis ox, m. Bika ox) en Burkan's vader is Saladin II (v. Naziri ox). Het is opvallend hoezeer Brigitte van de Laak op haar Arabische vader en grootvader lijkt.

Zeven veulens

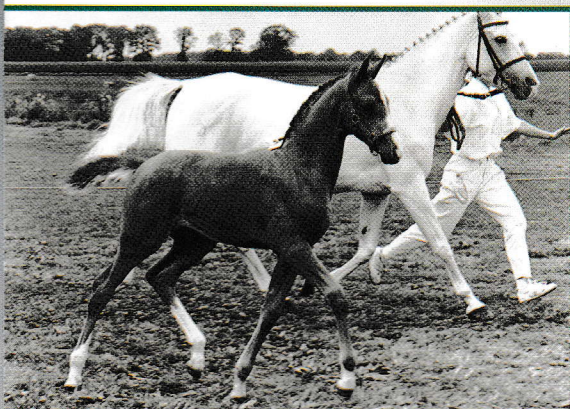
Toen Brigitte in 1981 twee jaar was, ging ze voor het eerst mee naar de keuring in Enter. Dat was niet meteen een succes en Monika constateerde dat het klaarmaken voor de

keuring en het voortbrengen een vak apart was. Dus ging zij zich daarin verdiepen. Met als resultaat dat Brigitte eerste premies, het ster- en later het keurpredikaat en tenslotte, op grond van de keuringsresultaten van de nakomelingen, in 1996 ook nog eens het preferentschap behaalde.

Natuurlijk brak ook al snel de tijd aan om met Brigitte een veulentje te fokken. Als hengst viel de keuze op Branco ox, eveneens afkomstig uit Engeland en een afstamming van Noran ox x Ornis II ox x Habiente ox. Brigitte heeft uiteindelijk met Branco zes nakomelingen gegeven, waarvan vijf E-pony's en een rijpaard. Haar zevende en laatste veulen was van Kenaf. De eerste vier veulens waren hengstjes: Baranco, Balistro, Boitano en Bicardo van de Brooks. Wel allemaal met eerste premies, en Boitano was als veulen Overijssels kampioen en haalde op de hengstenkeuring de tweede bezichtiging. Maar Monika bleef hopen dat er ook een keer een merrieveulen op de wereld zou komen. Dat gebeurde in 1991: Bojinda van de Brooks. Bij deze E-ponymerrie fokte Monika twee veulens van Kenaf en een van Prins Alfred. Daarvan is vooral de Kenafzoon Kenzow van de Brooks succesvol in de sport: M-dressuur bij de paarden met hoge punten en vaak eerste prijzen onder het zadel van Joyce van den Burg. Twee jaar na Bojinda volgde een rijpaardmerrie, Balinka van de Brooks, en die houdt haar moeder Brigitte nu nog steeds gezelschap. Zij bracht ook de rijpaard keurmerrie Rojantha van de Brooks (v. Respect) voort. Monika kon haar goed verkopen en heeft dat ook gedaan, maar met pijn in haar hart.

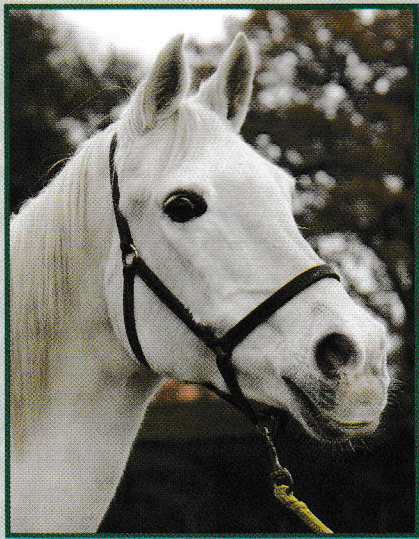
De toekomst

Gelukkig heeft Rojantha het bij de nieuwe eigenaresse in Nieuwegein goed naar haar zin. Ze heeft er een jaarling van Painted Black lopen en is momenteel drachtig van Florencio. Dus zo gaat het bloed van Brigitte van de Laak de toekomst in en zal ze via haar afstammelingen van tijd tot tijd wel weer in het nieuws komen, ook al is



Balinka van de Brooks (boven als veulen, onder elf jaar later) was als veulen provinciaal kampioen en groeide uit tot een rijpaard. Zij is de moeder van de rijpaard keurmerrie Rojantha van de Brooks (v. Respect) en geniet nu van 'vervroegd pensioen' samen met haar moeder Brigitte.





Rechtstreekse nakomelingen van Brigitte van de Laak keur; pref NRA STB 83 34

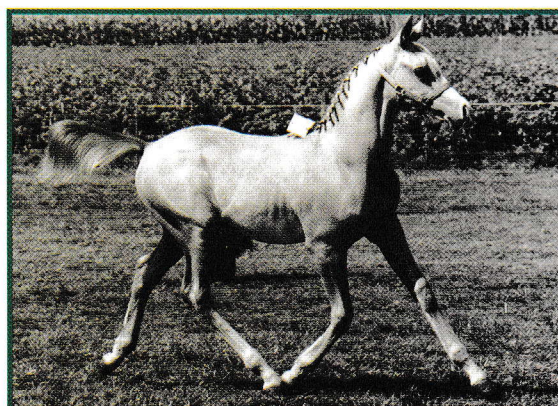
- De vetgedrukte namen zijn van pony's die ook in de sport lopen of hebben gelopen
- * 1985 Baranco (v. Branco ox), hengst, als veulen 1e premie, export Italië
 - * 1987 **Balistro van de Brooks** (v. Branco ox), hengst, als veulen 1e premie, gestorven in 1991
 - * 1989 **Boitano van de Brooks** (v. Branco ox), hengst, als veulen Overijssels kampioen, HK tweede bezichting, sterwaardige ruïn, Dagkampioen van Friesland. Stokmaat als 4-jr. 1.54 m.
 - * 1990 **Bicardo van de Brooks** (v. Branco ox), hengst, als veulen Overijssels reservekampioen, stokmaat als 3-jr. 1.55 m. Bicardo heeft als gevolg van een 'ongelukje' in zijn jeugd ook een nakomeling: Benjamin van de Brooks.
 - * 1991 **Bojinda van de Brooks** ster (v. Branco ox), merrie, als veulen Overijssels reservekampioen en 2e geplaatst in Ermelo, stokmaat als 3-jr. 1.55 m. Drie hengstveulens gehad: Khalish van de Brooks (v. Kenaf), **Kenzow van de Brooks** (v. Kenaf), Pardoex van de Brooks (v. Prins Afred).
 - * 1993 Balinka van de Brooks ster; voorl. keur (v. Branco ox), merrie, als veulen Overijssels kampioen, stokmaat als 3-jr. 1.61 m. Een merrieveulen gehad: Rojantha van de Brooks keur (v. Respect)
 - * 1995 Khartoum van de Brooks (v. Kenaf), hengst, als veulen Overijssels kampioen

het dan niet meer met de stalnaam Van de Brooks. Het laatste veulen van Brigitte was Khartoum van de Brooks (v. Kenaf). Hij is, net als alle fokproducten van Monika op Balinka na, verkocht. "Ik had ze allemaal wel willen houden. Maar daar had ik geen geld voor en ook geen tijd. Als je geld hebt, kun je nog voor ruiters zorgen. Dan zouden er meer sportresultaten geboekt zijn door Brooks-paarden, dat ver zeker ik je! Wat tijd betreft: oktober 1996 werd mijn dochter Donja geboren en zeker haar eerste jaren bleef er weinig tijd over voor de paarden. Er was wel een amazone voor Brigitte, maar die kreeg haar niet aan het werk. Voor een ander bleek ze niet te willen springen en zelf kan ik vanwege rugproblemen al lang niet meer serieus rijden. Balinka ergens in training geven, zou ook teveel geld kosten. Daarom heb ik me er bij neer moeten leggen dat 'de paarden' op een heel laag pitje kwamen te staan. Ook over mijn weilandje en stal heb ik de laatste jaren weinig meer te zeggen. Het perceel is nu van de gemeente en zolang die er niets mee doet, mogen mijn paarden er staan. Maar dat kan elke dag veranderen en dan moet ik er weg. Het enige waar ik op kan hopen is dat het nog zo lang duurt dat Brigitte er een rustige, natuurlijke dood kan sterven."

"De fokkerij was m'n lust en m'n leven", zegt Monika terugblikkend. "De spanning die je hebt vanaf de dekking tot aan de geboorte, het zien opgroeien van de veulens, de keuringen en dan natuurlijk het succes. Eigenlijk heb ik min of meer vanuit het 'niets' verschillende malen met Brigitte's nakomelingen het Overijssels kampioenschap en reservekampioenschap behaald en kon ik meedraaien in Ermelo. En weet je wat dan een volmaakt gevoel geeft? Als een of twee mensen die een grote professionele stal met dure paarden en veel personeel hebben, bij zo'n overwinning naar je toe komen en zeggen "Dat heb je goed gedaan"."

Nu nadert het afscheid en dat is hard. Voor Monika waren 'de paarden' het belangrijkste in haar leven. Binnen afzienbare tijd zal die periode definitief voorbij zijn. Gelukkig zijn er andere, heel belangrijke dingen voor in de plaats gekomen: een fijne echtgenoot, een mooie dochter (die beiden helaas niets met paarden op hebben!). Voor Monika zou het een perfecte afsluiting van de 25 paardenjaren geweest zijn, als Balinka juist in 2005 nog één keer een veulen had gekregen. Ze is afgelopen zomer gedekt door Bachelor omdat Monika met iemand anders overeengekomen was dat die dit veulen dan na een maand of zeven zou overnemen. "Ook al was het veulen dan niet mijn eigendom, er zou nog wel één keer een 'van de Brooksje' geboren worden en ik had het dan toch het eerste halfjaar in de wei gehad. Maar Balinka is gúst gebleven." Daarom heeft Monika een andere manier bedacht om afscheid te nemen. Ze wil Brigitte op de provinciale keuring 2005 van Overijssel nog één keer in de baan brengen en dan met zoveel mogelijk van haar nakomelingen. Dus is dit verhaal gelijk een oproep aan alle eigenaren/ruiters van de nog levende afstammelingen van Brigitte van de Laak, om contact op te nemen met

Monika Bol-Ruepert (074-2663945 of 06-30702903) en zo mogelijk tot afspraken te komen. ☺



Boitano van de Brooks was als veulen Overijssels kampioen en haalde op de hengstenkeuring de tweede bezichting. Hij heeft onder meer M-SGW gelopen en was in 2000 Overijssels kampioen Bestgaand.

Rojantha van de Brooks (v. Respect) heeft in 2003 het keurpredikaat gekregen en haar nieuwe eigenaresse een mooi veulen van Painted Black gebracht. Ze is nu drachtig van Florencio. Ze werd precies negen maanden na het overlijden van de vader van Monika geboren. Als eerbetoon aan haar vader, die haar altijd zo goed geholpen heeft met de paarden, gaf Monika de merrie de naam Rojantha, die de meeste letters bevatte van de naam van haar vader J.A.H. (Johan, Jan) Ruepert. Ook de naam 'Brooks' heeft met haar vader te maken; in Twente heeft iedereen een bijnaam/milde scheldnaam en haar grootvader kwam uit Bernerbroek oftewel Brooks(land).

